

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 1693/06
24.10.2006. година
Београд

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, као председника већа, Слободана Рашића, Невенке Важић, др Глигорија Спасојевића и мр Сретка Јанковића, као чланова већа, са саветником Звезданом Говедарица-Царић, као записничарем, у кривичном предмету против оптужених **АА и др**, због кривичног дела неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ-а, одлучујући о жалбама Окружног јавног тужиоца у Врању, бранилаца оптужених АА и ББ, адвоката АБ и ВВ и жалби браниоца оптуженог ГГ, адвоката БВ, изјављеним против пресуде Окружног суда у Врању К. број 18/06 од 25.05.2006. године, после седнице већа одржане, у смислу члана 375. ЗКП-а, у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца оптужених АА и ББ, адвоката ВВ, а у присуству оптужених АА, ББ и ГГ, те њихових бранилаца, адвоката АБ и БВ, дана 24. октобра 2006. године, донео је

РЕШЕЊЕ

Уважавањем жалби Окружног јавног тужиоца у Врању и бранилаца оптужених АА, ББ и ГГ, **УКИДА СЕ** пресуда Окружног суда у Врању К. бр. 18/05 од 25.05.2006. године и предмет враћа првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Првостепеном пресудом, оптужени АА, ББ и ГГ, оглашени су кривим због извршења кривичног дела неовлашћеног држања и стављања у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ-а, те су осуђени и то: оптужени АА - на казну затвора у трајању од пет година, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 24.02.2006. године до правноснажности пресуде, а применом одредби члана 56. и 57. КЗ-а, оптужена ББ - на казну затвора у трајању од две године, а оптужени ГГ - на казну затвора у трајању од четири године у коју казну им је урачунато време проведено у притвору од 22.02. до 26.05.2006. године. Истом пресудом оптужени су обавезани да на име судског паушала плате по 3.000,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде.

На основу одредби члана 355. тачка 3. ЗКП-а, оптужени ДД и ЂЂ ослобођени су од оптужбе да би извршили кривично дело неовлашћено држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 2. у вези става 1. КЗ-а, те је, одлучено да нужни издаци оптуженог ДД падају на терет буџетских средстава суда.

Против ове пресуде жалбе су изјавили:

- Окружни јавни тужилац у Врању, због битних повреда одредаба кривичног поступка и повреде кривичног закона, само у односу на ослобађајући део пресуде, са жалбеним предлогом да се првостепена пресуда у ослобађајућем делу укине и врати првостепеном суду на поновно одлучивање;

- бранилац оптужених АА и ББ, адвокат АБ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са жалбеним предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, уз даљи предлог да се оптуженом АА укине притвор и да о седници већа буду обавештени оптужени АА, оптужена ББ и бранилац;

- бранилац оптужених АА и ББ, адвокат ВВ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и

непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права, са жалбеним предлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање уз обавештавање оптужених и браниоца о седници већа;

- бранилац оптуженог ГГ, адвокат БВ, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са жалбеним предлогом да се побијана пресуда преиначи у погледу правне квалификације дела и у погледу одлуке о казни, према оптуженом ГГ, те да му се изрекне далеко блажа кривична санкција или да се иста укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање уз захтев да о седници већа буду обавештени оптужени и бранилац.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж. број 1837/06 од 06.09.2006. године, предложио је да Врховни суд уважи жалбу Окружног јавног тужилаштва у Врању, делимично укине пресуду Окружног суда у Врању у делу у коме се ослобађају од оптужбе оптужени АА, ББ и ГГ, за радње у конструкцији продуженог кривичног дела под тачком 1, 2, 3, 4 и 5 под II изреке пресуде, а да као неосноване одбије жалбе бранилаца оптужених ГГ, АА и ББ.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу члана 375. ЗКП-а, у присуству оптужених АА, ББ и ГГ, те њихових бранилаца, адвоката АБ и БВ, а у одсуству уредно обавештених Републичког јавног тужиоца и браниоца оптужених АА и ББ, адвоката ВВ, испитао првостепену пресуду, размотрио списе предмета, те саслушао усмено образложење изјављених жалби присутних оптужених и њихових бранилаца, па је по оцени жалбених навода и навода из предлога Републичког јавног тужиоца, нашао:

Жалбе су основане.

Првостепена пресуда садржи битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, због чега се за сада не могу прихватити ни чињенични ни правни закључци суда на којима је пресуда заснована.

Изрека побијане пресуде је неразумљива и противречна сама себи. Ово с`тога што је првостепени суд под тачкама 1 и 2 изреке осуђујућег дела пресуде утврдио да је оптужени ДД, дана 15.02.2004. године након што је оптужени АА уговорио куповину 20 грама хероина са покојним ПП за износ од 400 евра, преузео тај новац од оптужене ББ и предао га ПП, а потом и преузео дрогу на договореном месту у ЕЕ, након чега је дрогу предао ББ (тачка 1 изреке осуђујућег дела пресуде), као и да је дана 19.02.2004. године, заједно са оптуженим АА од покојног ПП преузео 20 грама хероина (тачка 2 изреке осуђујућег дела пресуде), а под II тачка 1 и 2 изреке пресуде, за исте радње га ослободио од оптужбе из разлога предвиђених у члану 355. тачка 3. ЗКП-а, тј. због тога што није доказано да је извршио наведене кривично-правне радње.

Поред наведеног и разлози о одлучним чињеницама наведени у образложењу првостепене пресуде су нејасни и противречни. Наиме, изреком осуђујућег дела пресуде под тачкама 1 до 10 утврђени су тачни датуми појединих купопродаја опојне дроге, количине купљене и продате дроге и цена, но у образложењу пресуде уопште се не наводи на основу којих доказа је првостепени суд утврдио да су наведене количине хероина, по наведеним ценама купљене или продате баш у време утврђено у изреци пресуде, већ се само уопштено наводи да је "несумњиво утврђено да се оптужени АА који се бавио и прометом различитих врста роба, познавао са сада покојним ПП и од истог набављао опојну дрогу – хероин, који је касније у договору са оптуженом ББ и оптуженим ГГ, дакле заједно као група даље продавали", што произилази из транскрипата снимљених телефонских разговора (страна 9 став 6 првостепене пресуде). При томе се у пресуди дају цитати појединих транскрипата снимљених телефонских разговора (страна 7 и 8 првостепене пресуде), но из истих се не види да су баш у време утврђено у изреци пресуде под тачкама 1 до 10, купљене односно продате утврђене количине хероина и по утврђеним ценама, већ само да је до купопродаје опојне дроге дошло, но не и којег дана, у којим количинама и по којој цени.

Поред наведеног у осуђујућем делу изреке првостепене пресуде под тачкама 1 до 7 утврђено је и у колико часова је уговорена односно извршена купопродаја хероина, а у образложењу се у опште не наводи на основу чега је то првостепени суд са таквом прецизношћу утврдио.

Под тачком 6 осуђујућег дела изреке пресуде, првостепени суд утврђује да је "дана 28.03.2004. године оптужени АА око 18,53 сати уговорио куповину са сада покојним ПП 10 грама хероина", а под тачком 9 да је "у периоду од 20.02. до 23.02.2004. године оптужени АА уз посредовање оптуженог ГГ продао један грам хероина НН лицу у виду два паковања од по пола грама". Овако описане радње извршења кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојне дроге су нејасне и неразумљиве јер се из истих не види да ли је уговорена куповина реализована или не и у чему се састоје радње посредовања које је извршио оптужени ГГ.

Везано за удруживање оптужених АА, ББ и ГГ, за вршење кривичних дела из члана 246. став 1. КЗ-а и организовање мреже препродаваца, у првостепеној пресуди нису дати јасни и непротивречни разлози о овој одлучној чињници. Закључак о постојању овог квалификаторног елемента кривичног дела неовлашћеног стављања у промет опојних дрога првостепени суд изводи из транскрипата снимљених телефонских разговора између оптужених међусобно, а посебно из разговора оптуженог АА и извесног ЖЖ, па на основу тога утврђује да су се ови оптужени "међусобно удружили ... и да је набавку опојне дроге организовао односно набавку исте вршио углавном оптужени АА и преко трећих лица, а то и сам чинио, да су као група несумњиво продају дроге вршили како оптужени АА, тако и оптужена ББ, а за њихов рачун и оптужени ГГ кога су на име ових радњи, односно као продавца поменуте дроге пошто – сам конзумирао опојну дрогу – хероин, као накнаду за те послове које је радио, релативно често – чистили". Из наведеног, нејасно је да ли су се ови оптужени само удружили за вршење кривичних дела из члана 246. став 1. КЗ-а, или су и организовали мрежу препродаваца, како је то утврђено изреком пресуде, будући да првостепени суд у образложењу уопште не наводи ко је и на који начин ту мрежу организовао.

Према одредбама члана 246. став 2. КЗ-а, то кривично дело може се извршити на два начина и то: када је дело из става 1. члана 246. извршено од стране више лица која су се удружила за вршење тих дела или је учинилац дела из става 1. члан 246. КЗ-а, организовао мрежу препродаваца или посредника. Дакле, у конкретном случају било је потребно утврдити и дати јасне разлоге о томе да ли су се наведени оптужени удружили за вршење кривичних дела из става 1. члана 246. КЗ-а, за шта није потребна чврста организација, нити да удруживање има карактер сталности, већ је довољно постојање договора за заједничко вршење радњи које представљају неовлашћено стављање у промет опојних дрога и да су у реализацији тог договора извршили бар једну радњу наведену у ставу 1. члана 246. КЗ-а, при чему будуће радње не морају бити индивидуално одређене у погледу времена, места и предмета. Што се тиче организовања мреже препродаваца и посредника за тровање опојном дрогом, није довољно само да је та мрежа организована, већ је потребно да је учинилац бар једном извршио и дело из става 1. члана 246. КЗ-а, при чему организовање такве мреже претпоставља релативно чврсту повезаност између учиниоца с`једне стране и препродаваца и посредника с`друге стране у извршењу кривичног дела. То значи, да је првостепени суд у конкретном случају, када је у изреци пресуде утврдио да су оптужени организовали мрежу препродаваца и посредника морао дати у образложењу јасне и недвосмислене разлоге за такво утврђење, што је у побијаној пресуди изостало.

Осим већ наведене противречности у тачкама 1 и 2 ослобађајућег дела изреке пресуде, са тачком 1 и 2 осуђујућег дела, разлози првостепеног суда за ослобођење оптужених ДД и ЋЋ од оптужбе су нејасни и противречни са разлозима за осуђујући део. Закључак првостепеног суда да се транскрипти снимљених телефонских разговора у односу на ове оптужене не могу користити као доказ у поступку, јер у односу на њих не постоји наредба истражног судије у смислу члана 232. ЗКП-а, због чега их првостепени суд и ослобађа од оптужбе, у директној су супротности са закључком суда у односу на ББ и ГГ, за које такође не постоји таква наредба, а првостепени суд је користио транскрипте снимљених телефонских разговора између њих међусобно, као и између њих и АА и на истима засновао пресуду. При томе суд није дао разлоге зашто налази да ББ и ГГ представљају "друга лица" у смислу члана 232. ЗКП-а, а ДД и ЋЋ, не представљају.

Наведеним пропустима учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, због чега се ни утврђено чињенично стање није могло испитати, већ је побијана пресуда морала бити укинута. У поновном поступку, првостепени суд ће отклонити недостатке на које је овим решењем указано, те ће водећи рачуна и о осталим наводима изјављених жалби, утврдити чињенице и околности од којих зависе објективна и субјективна обележја кривичног дела у питању, након чега ће донети правилну и на закону засновану одлуку за коју ће дати јасне и непротивречне разлоге. При томе неопходно је утврдити да ли је у време доношења наредбе о надзору и снимању телефонских и других разговора или комуникација другим техничким средствима, у односу на оптуженог АА, тј. 30.01.2004. године, истражни судија ЗЗ који је наведену наредбу издао, имао статус истражног судије Округног суда у Врању или не, обзиром на наводе жалбе браниоца оптуженог ГГ и приложену фотокопију службеног гласника од 22. јула 2005. године, да тај статус није имао, те у складу са утврђеним чињеничним стањем оценити да ли су "фоно записи" и транскрипти о тим разговорима, законито прибављени.

Поред тога, потребно је утврдити да ли су транскрипти вођених разговора са броја телефона 063/84-79-393, за који се на страни 29 истражног списка наводи да припада ПП, законито прибављени на основу наредбе истражног судије од 30.01.2004. године, како је то наведено у уводу транскрипата, будући да из поменуте наредбе истражног судије произилази да надзор над телефонским разговорима тог лица, није наређен.

Са наведених разлога, а на основу одредби члана 389. став 1. и 4. ЗКП-а, Врховни суд је донео одлуку као у изреци овог решења.

Записничар, Председник већа-судија,

Звездана Говедарица-Царић, с.р. Драгиша Ћорђевић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

ЈЧ